

Nr 72.

Av fröken **Vinge m. fl.**, om införande av reglerad pensionsrätt för hos riksdagen anställda tjänstemän.

I enlighet med hemställan av bankoutskottet i utlåtandet nr 37 uppdrog 1951 års riksdag åt fullmäktige i riksgäldskontoret att låta verkställa en förutsättningslös utredning angående införande av pensionsbestämmelser för hos riksdagen anställda tjänstemän.

Utredningen tillkallades enligt fullmäktiges beslut den 30 mars 1952 och avlämnade sitt förslag i skrivelse den 24 april 1953. Ärendet anmäldes för 1953 års riksdag under dess vårsession men uppsköts först till dess höst-session och sedermera till behandling vid 1954 års riksdag.

Vi anser det angeläget, att frågan om reglering av riksdagstjänstemännens pensionsrätt, som varit aktuell långt innan beslut om utredning fattades och därefter fått vänta på ett avgörande under ytterligare tre år, bringas till en lösning vid 1954 års riksdag. Vi anser oss ha så mycket större anledning att ställa ett sådant yrkande som riksgäldsfullmäktiges förslag, vilket grundar sig på en knapp majoritet inom den kommitté, som verkställt utredning av frågan, innebär ett accepterande av majoritetens ståndpunkt, "att pensionsfrågan för riksdagens tjänstemän bör upptagas i ett sammanhang först när resultatet av 1951 års pensionsutredning föreligger". Detta skulle uppenbarligen innebära en ytterligare säkerligen avsevärd fördröjning av frågans lösning.

I till betänkandet fogade reservationer har tre av kommitténs ledamöter på anförda skäl icke kunnat ansluta sig till majoritetens uppfattning, att prövningen bör anstå i avbidan på resultatet av 1951 års pensionsutredning. Som skäl för sin uppfattning har reservanterna anfört, att 1951 års pensionsutredning beslutades enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 23 februari 1951, under det att riksdagens beslut om särskild utredning av riksdagstjänstemännens pensionsfråga fattades först under 1951 års riksdags höst-session. Reservanterna har åberopat den uppfattning, som indirekt måste anses ha hävdats av riksdagen, att "en särskild utredning motiveras av de speciella ytterst särpräglade förhållanden, som råder i riksdagstjänsten". Samma skäl, som kan åberopas till förmån för en särskild utredning, kan också åberopas till förmån för ett fristående avgörande. Att märka är, att kommittémajoritetens ståndpunkt innebär ett bibehållande under säkerligen ett flertal år av nuvarande prövning från fall till fall. Häremot bör ställas, att riksdagen för flera år sedan, när den hade att pröva riksdagsledamöternas egen pensionsfråga, uttalade, "att pensioneringen bör regleras efter generella principer och icke grunda sig på en behovsprövning från fall till fall", vilket då icke ansågs utgöra "en tillfredsställande ordning".

Med åberopande av vad vi sålunda anfört får vi hemställa,
att 1954 års riksdag måtte besluta införande av reglerad
pensionsrätt för de hos riksdagen anställda tjänstemännen
samt att bankoutskottet måtte utforma härför erforderliga
bestämmelser.

Stockholm den 19 januari 1954.

Margit Vinge.

T. G. v. Seth.

Sture Henriksson.